

H U N Á S

Z P R A V O D A J X X X . J I R Á Š K O V A H R O N O V A

ZAMYŠLENÍ NAD PROGRAMEM

Program letošního jubilejního XXX. Jiráskova Hronova má — dramaturgicky vzato — vyhraněnou tvář; základním jejím rysem je pozornost k současnosti, snaha řešit vážné otázky dnešního života. A nejen úzce domácky, jen pokud jde o vnitřní záležitosti naší společnosti; projevuje se tu zřetelná snaha o zařazení problémů do souvislostí dnešní situace mezinárodní, světové. Jde o člověka a jeho místo na zemi, jde o mírové, jasné zítřky nás všech.

Můžeme se takového soudu odvážit na základě něko-

lika představení, zařazených do programu výběrovou porotou?

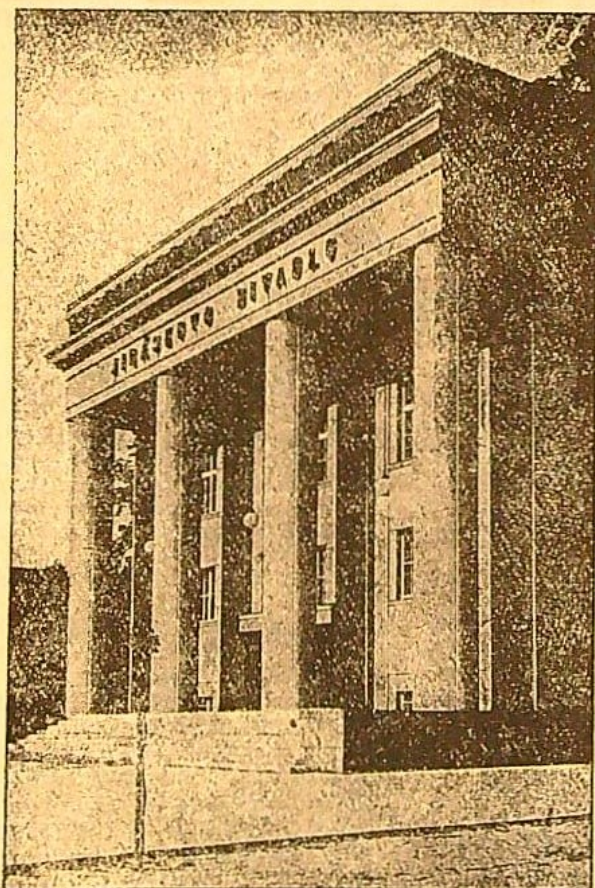
Letošní Jiráskův Hronov není výsledkem celostátní soutěže; mohlo by se tudíž zdát, že dramaturgická tvář hronovské přehlídky je předem utvářená, záměrně uskutečněná. Měli jsme však během roku celou řadu příležitostí sledovat linii dramaturgie ochotnického hnutí a můžeme potvrdit, že výběr hronovských představení v podstatě odpovídá procesům, kterými v současné době tato dramaturgie prochází.

Výrazný příklon ochotnických souborů k současnosti, podmíněný zvyšováním odborné úrovně vedoucích pracovníků na jedné a rostoucím zájmem diváků na druhé straně je základem stále se prohlubujícího vlivu ochotnického divadla na rozsáhlý okruh naší společnosti. Není bez významu skutečnost, že hra ze současnosti má zcela rozhodující podíl v celkovém ochotnickém repertoáru, v němž dochází i k dalším přesunům hodnot: okrajové hry, které vážné problémy spíše obcházejí než by se pokusily upřesnit je a řešit, jsou postupně vytlačovány hrami myšlenkově i umělecky náročnými. Karvaš Pavlíček, Stanislav, Stehlík, Blažek — takový je směr útlaku ochotnické dramaturgie.

Znamená to tedy, že ochotnická dramaturgie se stále prokazatelněji oprostuje od starého spolkařského „ochotničení“ a že se — jak to odpovídá novým společenským podmínkám — stává skutečnou kulturní politikou, směřující ke společnému cíli: k výstavbě komunismu.

Výrazným dokumentem tohoto úsilí ochotnického divadla se stal průběh celostátní soutěže vesnických souborů, která aktivizovala síť souborů i zaměření jejich práce v oblasti, již bylo dosud věnováno málo pozornosti. Dokázal to přesvědčivě i průběh desítek krajo- vých soutěží a festivalů nebo průběh divadelní části Soutěže tvořivosti mládeže. Dokazuje to proto i program letošního Jiráskova Hronova. Jeho ideový svorník, kterým je snaha o řešení nejzávažnějších problémů našeho současného života, leží v hlavním směru úsilí celého ochotnického hnutí — v hlubokém vnitřním souladu s úsilím naší společnosti.

JAN ŠRÁMEK, dramaturg ŮDLT.

PROGRAM

letošního Jiráskova Hronova bude nám všem vítanou příležitostí seznámit se s mnohými významnými díly domácích i zahraničních autorů. Nebude proto jistě na škodu, doplníme-li jejich stručný výčet drobnými poznámkami

Hronov sobota 13. srpna — Náchod pátek 12. srpna
Diskuse neděle 14. srpna

Alois Jirásek:

KOLÉBKKA

Dramatický žert „Kolébka“ patří k těm hrám Aloise Jirásky, které jsou nejčastěji uváděny; je málo ochotnických jevišť, kterými ještě neprošla. Důvodem takové oblíbenosti jak divadelníků tak diváků je její humanismus, morální princip demokraticismu a vítězství lidových sil, její průzračná křehkost. Proto budeme z úsměvného příběhu čtrnáctého století vždy znovu čerpat posilu pro náš dnešek i pro naše zítřky.

Hru uvede Divadelní soubor Vrchlický ZK Mír, Jaroměř.
Přečtete si:

Zdeněk Nejedlý: Čtyři studie o Aloisu Jiráskovi
Zdeněk Nejedlý: Alois Jirásek
Zdeněk Nejedlý: Tyl — Hálek — Jirásek
Doslov A. Urbanové (Kolébka, Divadlo lidu, Osvěta).

Hronov neděle 14. srpna — Náchod sobota 13. srpna
Diskuse pondělí 15. srpna

Oldřich Daněk:

POHLED DO OČÍ

Daňkova „věrejškem zkomplikovaná morálka dneška“ vyslovuje závažnou otázku: otázku odpovědnosti mladších generací těm, kteří v minulých dobách předmnichovské republiky bojovali o náš dnešek a dovedli pro něj nasadit i obětovat vlastní život. Není to otázka akademická, není to také otázka generační. Je to především otázka morálky naší společnosti, otázka ve svém dosahu hlubší než může postihnout příběh hry, konfrontující životní vyznání, úsilí a činy mladé Olavy Vančurové s vyznáním, úsilím a činy jejího otce, padlého v koncentračním táboře. Autor tu diváka vede k zamyšlení o poslání našeho života a naší práce v širokých souvislostech boje o jasný zřítel celého lidstva.

Hru uvádí: Nové divadlo Domu osvěty kpt. Jaroše, Mělník.
Přečtete si: Kritiky v novinách a časopisech.

Hronov pondělí 15. srpna — Náchod neděle 14. srpna
Diskuse úterý 16. srpna

d'Usseau a Gow:

HLUBOKÉ KOŘENY

Hra dvou pokrokových amerických novinářů vznikla před řadou let; dodnes je však její tematika živá, vždy znovu varující, vždy znovu působivě dokumentující neblahý stav americké společnosti, podmíněný existencí a opětným udržováním rasových předurků. Příběh černocho, vracejícího se z druhé světové války, kterého nemůže ani hodnost důstojníka americké armády ochránit před zůstatkem bělochů, výrazně mluví o rasové diskriminaci. Připomíná nám události, o nichž jsme se v průběhu posledních let dočítali v denním tisku, připomíná nám jednu ze stinných stránek západní společenské soustavy a nutnost boje za svobodný život člověka na zemi.

Hru nastudoval Dramatický kroužek ZK Švermových železáren, Podbrezová.

Přečtete si: Hughes: Černí a bílí — Fast: Cesta svobody

Hronov úterý 16. srpna — Náchod pondělí 15. srpna
Diskuse středa 17. srpna

Nazim Hikmet:

DAMOKLŮV MEČ

Základem strhující hry je skutečnost, že nad námi všemi visí nadhoda Damoklov meč války. Že denně startují kdesi bombardéry, nesoucí s sebou na hlídkový let smrtelnou atomovou bombu. Na příběhu jednoho z letců, jímž je svěřována odpovědnost za tento strašlivý náklad, Hikmet ostře analyzuje životní společenské podmínky, které mohou ohrozit letce-člověka a tím i celé lidstvo. A přece přes váž-

a odkazy k nejzákladnější literatuře. I na tom, jak se všichni předem připravíme, závisí úroveň diskusí a význam Hronova pro naši další práci.

nost, danou tematickým východiskem, je Hikmetova hra v jádru plná důvěry ve svět, v němž žijeme, v člověka, plná přesvědčivé víry v možnost odvrátit včas katastrofu. Proto Hikmet burcuje diváky, proto k nim promlouvá výstražným slovem: aby se všechny zdravé síly lidstva sjednotily k záchráně života.

Hru nastudoval: Divadelní soubor ZK Svět ZPS-RR Gottwaldov.

Přečtete si: Nazim Hikmet: Pět her (předmluva Jiřího Taura, vyd. SNKLHU Praha 1959) — Damoklov meč (doslov L. Laichy, vyd. Slovenské vydavateľstvo krásnej literatúry, Bratislava 1960).

Hronov středa 17. srpna — Náchod úterý 16. srpna
Diskuse čtvrtek 18. srpna

HRAJEME KABARET

Vystoupení Kabaretního souboru Parku kultury a oddechu Pardubice, vítěze STM 1960.

Slovíčko kabaret má dnes — bohužel — trochu hanlivý přízvuk. Stalo se tak působením všelijakých „kabaretů“ v zastrčených místnostech, kde špatní umělci kazili vkus nepřilíživé kulturního obecnstva. A přece kabaret má svou tradici, velkou a slavnou, bojovou a pokrokovou. Kabaret „U Rozvařilů“ býval dostaveníčkem revolučních duchů své doby — na přelomu století. „Chléb a písně“ A. Branaldy jsou dokumentem této velké revoluční doby. „Červená sedma“ je spjata nejen s drem Jiřím Červeným, ale i se jménem E. F. Buriana a jeho začátky. Kabaret — ne ovšem ten zkomercializovaný, kam se chozívali zámožní měšťáci dívat na málo oblečené slečny — stál vždy tam, kde se bojovalo proti něčemu, za něco pokrokového a nového. Dělat dobrý kabaret je především kus poctivé umělecké práce. Pokouší se o to řada profesionálních scén v celé republice. A vlastně — po celém světě. Jestliže se objeví začátkem letošního roku v Pardubicích mladý a vtipný kabaret a jestliže na své nedlouhé cestě získal vítězství v ústředním kole STM v Nitre a dosáhl nevšedního úspěchu na II. Haškově Lipnici, nutí nás to k zamyšlení a k radostnému konstatování: kabaret bojovný a bojující nezemřel; žije a tepe naším současným životem 1960.

TŘI PRACOVNY

Už je tomu mnoho let, kdy od nás odešel Alois Jirásek. Žije však v nás a vzpomínky na něho jsou stále milé a krásné, stejně tak, jaký je vztah celého národa k Aloisu Jiráskovi. A vy, kteří navštívíte letošní jubilejní XXX. Jiráskův Hronov, nezapomeňte se zastavit alespoň u dvou ze tří pracoven Aloise Jirásky v Hronově.

První pracovna Mistra

Pod Jírovou horou u Hronova vede stará silnice do Police nad Metují. Říkali kdysi, že vede do Němec, protože k Polici nad Metují už posílali děti na „handl“, aby se naučily němčině. Jírova hora se pěkně zvedá do zelené stráně a v teplém dni docela příjemně šumí větve jejich stromů nad každým, kdo do stráně stoupá. Asi v polovině stojí starý, mohutný buk. Nikdo neví, jak dlouho už tu še-

NECHTE SI CHUTNAT

Vystoupení souboru MDO Praha, Aragón.

Před válkou se tak jmenovala průbojná agitkační skupina. Po válce si toto jméno dala skupina MDO Praha. Její program zhlédlo již tisíce diváků ve městech, závozech i na vesnicích. Dala si za úkol rozdávat lidem radost, dobrou pohodu i nutit je k zamyšlení nad tím, co se děje bezprostředně kolem nás i nad tím, co — byť za hranicemi republiky — bezprostředně souvisí s naším mírovým životem a prací. Společným znakem obou souborů, které vyplní jeden z hronovských večerů je dravá chuť dávat lidem radost a být se za lepší život nás všech.

Přečtěte si: Červený: Červená sedma — Branald: Chléb a písně — Kubr: O divadlo života.

Hronov čtvrtek 18. srpna — Náchod středa 17. srpna

Diskuse pátek 19. srpna

Maxim Gorkij:

JEGOR BULYČOV A TI DRUZÍ

Dlouho ještě nebude tato hra, námětově zakotvená do r. 1917, hrou historickou: tak dlouho, dokud budou v nás, mezi námi a v lidské společnosti vůbec žít blízcenci Bulyčovů, Melanií, Pavlinů, Zvoncovů a všech těch druhých, proti nimž je ostře zaměřen útok Gorkého. Pronikavou analýzou odhaluje v každém z nich jinou polohu měšťáctví — toho měšťáctví, s nímž je třeba nemilosrdně se vypořádat. Pro tuto jasnou, výraznou myšlenku se budeme ke Gorkému vždy vracet.

Hru nastudoval Dramatický soubor RK Propagační tvorba, Praha.

Přečtěte si: Gorkij: Jegor Bulyčov (předmluva V. Boháčové, vyd. Osvěta, Praha 1952) — Gorkij: Hry II (poznámky J. Kadlece, vyd. Svoboda, Praha 1950)

Hronov pátek 19. srpna — Náchod čtvrtek 18. srpna

Diskuse sobota 20. srpna

Karel Kyncl:

VOJÁK

Postava národního hrdiny Julia Fučíka bude v naší mysli již vždy splývat s jeho hrdinským bojem proti fašismu, jak jej známe z „Reportáže“. Kynclova hra nám však přibližuje Fučíka méně známého: Fučíka — vojáka předmnichovské republiky. Selkáváme se s ním v jedné pražské posádce, kam přichází jako nechtěný host, aby svými názory, svým hlubokým lidským vztahem k druhým — vojákům i proslou již existenci své osobnosti rozvrátil nesmyslný tehdejší vojenský pořádek a odhaloval pokrytectví buržoasní armády, a aby proto byl

záhy propuštěn do civilu — a do náručí policie. Hra, osaná původně pro rozhlas, doznala při jevištním zpracování řady úprav; výsledkem je svěží, vtipný a umělecky hodnotný text a rovnocenná inscenace vojenského divadelního souboru Mladí Brno, která byla v ústředním kole AST 1960 odměněna první cenou a s pronikavým úspěchem uvedena na letošním IV. Šrámkově Písku.

Přečtěte si: Fučík: Články, stati a polemiky 7.

Hronov sobota 20. srpna — Náchod pátek 19. srpna

Diskuse neděle 21. srpna

Wolfgang Borchert:

VENKU PŘEDE DVEŘMI

I Wolfgang Borchert byl jedním z těch, kterým druhá světová válka rozvrátila zdraví a život, aby je zmučené vyhodila na hráz mlhavé mírové budoucnosti. Byl jedním z těch, kteří se vrátili domů — do zničeného Německa, aby poznali, že tu vlastně není domova, že „jejich Německo je venku, v noci, v dešti, na ulici“. Z otřesných Borchertových zážitků té doby vznikla stejně otřesná hra, kterou — podle Borchertových slov — nechce žádné divadlo hrát a žádné publikum vidět! Veliká je však Borchertova víra v nový svět, veliká je i míra jeho umění. Proto byla jeho hra s nebyvalým ohlasem uvedena řadou německých divadel.

Hru uvádí Divadelní studio MEDIKA, Plzeň.

Přečtěte si: Světová literatura z července 1958 (výbor z Borchertova díla a studie J. Čermáka).

Hronov neděle 21. srpna — Náchod sobota 20. srpna
Diskuse pondělí 22. srpna

Nikolaj Pogodin:

ARISTOKRATI

Pogodinova hra „Aristokrati“ je u nás známa z věleých referátů a informací, které buď tiskem nebo na přednáškách byly sdělovány veřejnosti účastníky moskevských divadelních festivalů. Její děj je vzat ze skutečného života z ozvužil stavby Bělomořského kanálu, kam byly sovětskou vládou posláni rozmanitě a deklasované elementy, nepolepšitelní zločinci, vrahové, zloději, aby zde byli tvrdou a střízlivou skutečností, tvrdou a namáhavou prací převychováni v nové lidi. Pogodinova hra znázorňuje tento proces v obrazech, lež mají nesporný divadelní účín, v obrazech, naplněných vzrušeným optimismem a přirozenou výchovnou záměrností, která v srovnání s měšťáckou divadelní produkcí snadno se zdá prosit a naivní. Ale oč naivnější jsou všechny důmyslně konstruované komedie, oč ubožejší jsou ve své podivné funkci nic nechtít a nic neříkat...“ (J. Rybák v Tvorbě 10. 10. 1935).

Hodnota hry je pro nás nesporná a radíme ji ke slázejícím dílům sovětské dramatiky. Uvádí ji divadelní soubor RK ČSD Tábor.
Přečtěte si: Macleod: Nové sovětské divadlo.

MISTRA ALOISE JIRÁSKA

velí svými zelenými listy a jak dlouho se už dívá do údolí.

U jeho silného kmene postavili jednou dřevěnou lavičku se stolkem, a pak sem přicházel v horkých letech statný gymnasijský profesor, rozložil tu své papíry, a díval se a psal.

Tak bylo po několika let vždycky o prázdninách. A pak daleko v kraji vycházela „Magdalena Rettigová“, „U nás“, a celá řada jiných krásných prací. Pod „Jiráskovým bukem“ byla jedna pracovní Mistra Aloise Jiráska.

Zastavení u druhé pracovní

Druhá pracovní Mistra Aloise Jiráska byla stejně tak v přírodě. Ta byla ale opravdu jeho. Od roku 1915 bydlel ve své vilce a pracoval v ní

v rozkošné zahradě. Zase malý dřevěný stoleček s lavičkou kolem dokola jasmínu, klokoče, kaliny, čilimníků, růže, karyfiáty a šeřík. A tam se Mistrovi opravdu krásně pracovalo, když kolem létali motýli a ptáci pěli. A nad touto barvitostí koruny litomyšlské jabloně, hrůsně, lipy a vřazy za zahrádkou lesík s vůní borovic, smrků a panenskou bělostí březek...

To byla druhá Jiráskova pracovní — u něho doma.

Třetí pracovní

Aloise Jiráska

To už byla pražská pracovní. Tu už návštěvníci XXX. Jiráskova Hronova nebudou moci navštívit. Proto se zastavme alespoň v krátkosti u ní my.

Ta třetí pracovní byla v Resslově

ulici v přízemním bytě. Nic než knihy, sošky a papíry s obrazy. Tu byl Jirásek v rušném životě uprostřed suchých liter.

Od čísla 1 v Resslově ulici, kde Jirásek bydlel, bylo k Součkovu nakladatelství na nábreží jen několik kroků. A tato malá vzdálenost bývala téměř denní procházkou posledních Jiráskových dnů. Až jednou nepřišel vůbec.

Za zcela obyčejnými okny dodýchal veliký mistr. A stalo se, co řekl ve své „Smrti“:

„I přišel spánek,
chabě zavřel mu oko
a zavedl v snů ho
do nekonečného kraje“.

Ta pražská pracovní byla jeho poslední. Neboť z ní v březnu 1930 vynášeli velikého mrtvého, který svoje poslání už dokončil.

Hronov pondělí 22. srpna — Náchod neděle 21. srpna
Diskuse úterý 23. srpna

Alois Jirásek:

PAN JOHANES

Boj českého lidu za národní svobodu je jedním ze základních témat díla Aloise Jiráska; setkáváme se s ním i v půvabné hře „Pan Johannes“, komponované na bábo-rečné motivy. Alegorii, oblíbenou pro revoluční myšlenku a pro jadrnou krásu typů jednotlivých postav, uvádí Divadelní soubor ZK Dolu Pětiletka, Velké Svatoňovice.

Přečtěte si: studie Zdeňka Nejedlého, uvedené u hry Kolébka — Pan Johannes (vyd. Osvěta, Praha 1952, před-mluva M. Kačera).

Hronov úterý 23. srpna — Slavnostní pořad nebude uveden v Náchodě. — Diskuse nebude uspořádána.

„... A SLYŠÍM LIDSTVA HYMNUS HŘÍMAVÝ“

Literární pásmo z díla Aloise Jiráska v provedení divadla poezie OLK Náchod.

PÁSMO POEZIE K 15. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ

Literární pásmo v provedení Divadla poezie OLK a klubu Trenčín.

Hronov středa 24. srpna — Náchod úterý 23. srpna
Diskuse čtvrtek 25. srpna

Bertolt Brecht:

TAK MÍJEL MŮJ ČAS

VOJNA

Oba soubory, které vytvoří jeden z hronovských večerů, jsou vítězové letošního ročníku Wolkrova Prostějova. Oba, ač každý z jiného konce, mají společnou lásku k poezii bojovné, ke krásě mluveného slova a velikou pokoru před básníkem.

Soubor Domu osvěty z Olomouce utrhá s košatého stro-mu poezie veliký a krásný plod. Nesnadno je recitátorům potýkat se s intelektem Bertolta Brechta. Zdolat dravý proud jeho protiválečných a protifašistických myšlenek. Dobrat se toho krásného, silného a velkého, co Brecht svými podivuhodně krásnými verši čtenáři a posluchači dává. Vyrovnat se se zřivým humorem a sarkasmem Brechtovy „Válečné čítanky“.

Olomoučtí si vzali na svá mladá bedra veliký úkol a zdolali ho se ctí. Právem se ocitli na prvním místě mezi vítězi souborové části letošního Wolkrova Prostějova.

Druhým vítězem je soubor klubu Trenčín. Čtyři chlápci hodili rukavici do tváře válkám a vojně. Rukavici upředenou z železných vláken poezie. Od lidových motivů, v nichž poznáváš velké Burianovo představení „Vojny“, přes bás-níky minulosti i současné, k pozoruhodnému manifestu před-časné zemřelého západoněmeckého autora W. Borcherta, po strhující závěr. Představení, které strhlo svou účín-ností, svým bojovým a vpravdě vojenským zacílením. To jsou vojáci, kteří bojují proti válkám, minulým a těm, které by snad někdo chtěl vyvolat. Poezie umí být něžná a pohladit, ale dovede také bít a burcovat. Burcuje i poezii recituji. — A dělají to dobře.

Přečtěte si: Brecht: Myšlenky (vyd. ČSS Praha v edici Otázky a názory).

Hronov čtvrtek 25. srpna — Náchod středa 24. srpna
Diskuse pátek 26. srpna

Peter Karvaš:

NÁVRAT DO ŽIVOTA

Jedním ze základních tvůrčích principů Petra Karvaše je přímý vztah k současnosti, nutnost vypořádat se s vážnými problémy dne; o tom nás přesvědčuje každá Karvašova hra, i o míře uměleckosti, která myšlenky, autorem sdělované, povyšuje do obecně platnosti. Taková je

i hra „Návrat do života“, psaná v poválečných měsících roku 1945. Karvašova pozornost je tu soustředěna především na hluboké vnitřní konflikty několika lidí, kteří se vrací z nacistických koncentračních táborů. Blízkost smrti je poznamenala natolik, že jen svýzelně hledají vztah k novému životu, jehož problémy se jim ve srovnání s prožitým utrpením zdají malými. V osudech těch tří mimoděk ožívá celá Evropa té doby, rozvrácená válečným šílenstvím a hledající východisko z mu-čivého pocitu odpovědnosti; těm, kteří se nedažilo. Karvašovi hrdinové toto východisko nalézají; horlivým vášnivým přitakáním životu je celá hra.

Divadelní soubor RK K Makyla Púchov, který hru nastudoval, není hronovským návštěvníkem neznámý: vystoupí letos na Jiráskově Hro-nově již po čtvrté.

Přečtěte si: Karvaš: Tri slova o vojne (doslov, vyd. Slovenské vyda-vatelstvo krásnej literatúry, 1960).

Hronov pátek 26. srpna — Náchod čtvrtek 25. srpna

Diskuse sobota 27. srpna

Valeri Petrov:

KDYŽ KVETOU RŮŽE

Valeri Petrov, bulharský básník, je na letošním Jiráskově Hronově jediným zástupcem dramatiky ostatních lidově demokratických zemí. Jeho lyrická básnivá hra vychází z odvěkého sporu skeptického stáří se vším mladým. Nevrlý Stařec, nositel jednoho pólu ústředního konfliktu, ne-důvěruje mladým lidem a nevěří v jejich odpovědnost zvláště ve věcech lásky. Jinochu, zastánci mladých, nezbyvá než přesvědčit Stařce o opaku: ve třech přibězích se ve třech rovinách rozvíjí půvabná a vtipná obrana mla-dého světa — světa radostí, lásky a porozumění.

Hru uvádí Divadelní studio J. Skřivana Brno.

Přečtěte si: Zprávy DILIA září 1959 (naše hra).

Hronov sobota 27. srpna — Náchod pátek 26. srpna
Diskuse neděle 28. srpna

Peter Karvaš:

PŮLNOČNÍ MŠE

Není zcela náhodou, že se Peter Karvaš podííl na programu Ji-ráskova Hronova dvěma hrami: je jedním z nehranějších autorů. Jako mnohé jeho hry dřívější i „Půlnoční mše“ soustředila na sebe po-zornost řady souborů: patří k jeho nejpřístupnějším dílům — před-evším myšlenkově. Vlastní příběh hry, motivovaný událostmi Slovenské národního povstání, je mu prostředkem k tomu, aby divákům otevírel ošersný pohled do maloměstské rodiny, jejíž sobecká touha po za-chování majetku, klerikální smýšlení, zbabělost jsou příčinou smrti partyzána. Jak výstražně a varovně zní závěrečná věta hry: „No. Tady fašisté nejsou“. Ano; je tu něco ještě nebezpečnějšího: je tu — prázdná uložení — možnost fašismu, jeho živná půda. V pravou chvíli — a ne po prvé — Karvaš bubnuje na poplach proti fašismu. Činí tak prostředky po výtece uměleckými i náročními; proto hra plní své poslání na mnoha jevištích profesionálních i ochotnických. Uvede ji soubor ZK Slavia Fatra Napajedla.

Přečtěte si: Karvaš: Půlnoční mše (doslov O. Fencla, vyd. Orbis Praha 1960, v edici Hry lidového jeviště).

Neděle 28. srpna

přinese dvě zajímavé inscenace profesionálních divadel: Východočeské divadlo Pardubice uvede odpoledne v ná-chodském amfiteátru slavnou Tylovou Hru

JAN HUS

Krajské oblastní divadlo Hradec Králové uvede večer v Hronově (v sobotu 27. srpna v Náchodě) klasickou

Shakespearovu tragedii

HAMLET

Texty uváděných her si můžete objednat v Divadelním a literárním jednatelství Praha I., Celetná 25 nebo zakoupit v Hronově (prodejní stánek DILIA).

Většinu doporučených materiálů si můžete vypůjčit ve vaší okresní nebo místní lidové knihovně.

„U NÁS“ — ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA — Vydává Ústřední dům lidové tvořivosti v Praze spolu s přípravným výborem XXX. Jiráskova Hronova. Redakční radu řídí Jiří Valenta. Vedoucí redaktor dr. Pavel Vavruha. Technický redaktor Mirek Kamiš. Distribuci provádí Osvětový dům, Náchod. Tiskne Jiskra, tiskařské závody, Hronov.